

Праз кнігу — да добра імкнецца весці сваіх і маленькіх, і дарослых наведвальнікаў бібліятэкар Шаршунскай сельскай бібліятэкі А. З. ГАЕУСКАЯ. У прафесійным плане працаваць з кнігай спецыяльна не вучылася. Закончыла ў 1981 годзе аддзяленне "арганізатар-метадыст клубнай работы" у Мінскім інстытуце культуры, але здолела наладзіць дзейнасць Дома кнігі ў вёсцы так, што Шаршунская сельская бібліятэка ў мінулым годзе была празнена лепшай у раённай бібліятэчнай сістэме.

— І званне, і ўручаны Дыплом — шчодры аванс, — упэўнена Ала Віталевна, калі ўспомнілі прыемны момант у біяграфіі кардынальна адноўленай бібліятэкі. — У раёне столькі паказальных бібліятэк, дзе працуюць мае высокапрафесійныя калегі, што Шаршунскай да іх вышынь яшчэ крочыць, і крочыць.

Такой шчырай сціпласці нельга не аддаць належнае, але не адзначыць, напрыклад, некаторыя асаблівасці і ў знешнім выглядзе Дома культуры, дзе размешчана бібліятэка, і ў яе інтэр'еры, немагчыма.

Галоўнае — нацыянальны каларыт, які паўе ў кожным куточку чытальнай залы, пры афарм-

ленні кожнай кніжнай паліцы: "Гэта ты — мая Беларусь", "Краіна, якая дзяцінствам завецца", "Знаёмцеся — вашы новыя сябры", "Прыхініся да роднага слова".

— Бібліятэчная Асацыяцыя аб'явіла ў гэтым годзе акцыю "Чытаем па-беларуску" і я імкнулася зрабіць усё, каб выгадна прэзентаваць чытачам лепшыя творы беларускіх паэтаў і пісьмэннікаў, — расказвае Ала Віталевна, праводзячы па чытальнай зале і спыняючыся каля кожнага арыгінальна аформленага стэнда.

Такая вялікая і мэтанакіраваная ўвага нацыянальнаму акцэнту, зразумела, застацца непрыкметанай не магла. Сёння менавіта літаратура пра нашу краіну, пра Беларусь, культурную, нацыянальную спадчыну найбольш запатрабавана.

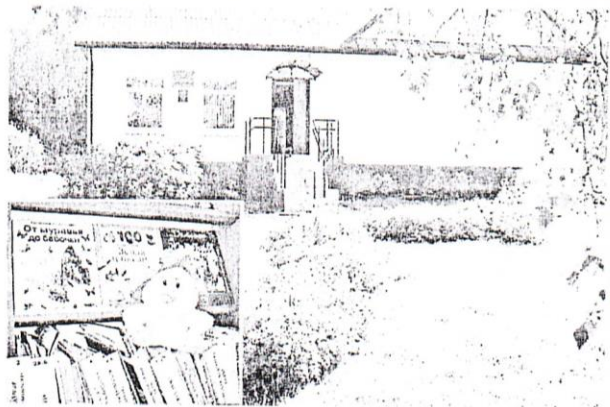
Гэта, несумненна, талент бібліятэкара знайсці ўдалае месца для кожнага экзэмпляра шматлікай літаратуры — дзіцячай, пазнавальнай, мастацкай, навуковай з немалога бібліятэчнага фонду ў восем тысяч кніг. Ён рэгулярна папаўняецца, аднаўляецца, дзякуючы і цэнтралізаванай сістэме, і фінансавай даламозе філіяла "СлаўНафта-Агра", і чытачам, якія дораць кнігі біблі-

Знайсці правільны шлях да кнігі

Калі заходзіць размова аб кнізе — мудрэйшай з наймудрэйшых вытокаў сусветнага розуму, ніколі не прыйдзецца аспрэчваць гэта выказванне: да добра — праз кнігу. Так, сапраўдная кніга, аб чым бы яна не распавядала свайму чытачу, ніколі не будзе арыентаваць яго на дрэнныя ўчынкi, накіроўваць па няправеднаму шляху. Яна і людзей, якім наканавана ў сілу выбранай прафесіі мець справу з кнігамі, выбірае адпаведных.

тэцы. Значная падтрымка — абменны кніжны фонд у цэнтральнай раённай бібліятэцы і... асабістыя намаганні Алы Віталевны: калі ў бібліятэчным абанемце няма запатрабаванай літаратуры, яна, каб закрыць заўяку чытача, накіроўваецца ў сталіцу, у абласную бібліятэку. Такая

тэчных планаў. За тое, каб карысталіся попытам тых кнігі, якія набыла нядаўна. Каб адраджа-лася і становілася галоўнай персонай у жыцці, асабліва ў асяроддзі дзяцей сярэдняга школьнага ўзросту, яе Вялікасць Кніга. Разам з мясцовай школай падрыхтавана і праведзена нямала

ўвага да чытача, згадзіцеся, дарагога каштуе.

Увогуле, нават у такой спакойнай бібліятэчнай працы, Ала Віталевна, прайшоўшы сур'ёзныя жыццёвыя інстытуты — ад выхавальніцы і загадчыцы дзіцячага сада да старшыні Рагаўскага сельскага Савета, усё адно адчувае неспакой. Хвалюецца за выкананне спецыфічных біблі-

цавых, пазнавальных гутарак, дыспутаў, апытанняў на карысць кнігі. Чытаем разам — такую агульную мэту, увогуле, праследуюць усе падобныя мерапрыемствы, накіраваныя на адзіны арыенцір: знайсці правільны шлях да кнігі на перагружаным камп'ютэрным інфармацыйным перакрываванні.

Анна СІЛЬЧАНКА.